

Αριθμός 320

Δ.Ε.9/2008
Αύγουστος 2008

**Ο ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004**

Διάταγμα δυνάμει των άρθρων 20, 51, 52, 53, 56, 57, 58 60, 61, 62 και 152

Για σκοπούς:

Συμμόρφωσης των Υπόχρεων Οργανισμών με υποχρεώσεις που τους έχουν επιβληθεί αναφορικά με το λογιστικό διαχωρισμό και τον έλεγχο τιμών και κοστολόγησης

(α) Την «Οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2002 σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους» (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σελ. 7) ή όπως αυτή τροποποιείται ή αντικαθίσταται,

(β) την «Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σελ. 21), ή όπως αυτή τροποποιείται ή αντικαθίσταται,

(γ) την «Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο)» (ΕΕ L 108 της 24/04/2002, σελ. 33), ή όπως αυτή τροποποιείται ή αντικαθίσταται,

(δ) την Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας)», (ΕΕ L 108 της 24/04/2002, σελ. 51), ή όπως αυτή τροποποιείται ή αντικαθίσταται,

(ε) τη «Σύσταση της Επιτροπής της 19ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με τα συστήματα λογιστικού διαχωρισμού και κοστολόγησης υπό το κανονιστικό πλαίσιο για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, 2005/698/ΕΚ», Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L266 της 11/10/2005, σ.64 – 69, ή όπως αυτή τροποποιείται ή αντικαθίσταται,

(στ) Το έγγραφο με τη κοινή θέση της Ομάδας Ευρωπαίων Ρυθμιστών (European Regulators Group, ERG): «Guidelines for implementing the Commission Recommendation C (2005) 3480, on Accounting Separation & Cost Accounting Systems under the regulatory framework for electronic communications, ERG (05) 29».

Ο Επίτροπος Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχουν οι πρόνοιες των άρθρων 20, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62 και 152 του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμου του 2004, εκδίδει το ακόλουθο Διάταγμα.

Μέρος Ι. Εισαγωγικές διατάξεις

- Συνοπτικός Τίτλος 1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού, Διάταγμα του 2008.
- Ερμηνεία 2. (1) Στο παρόν Διάταγμα, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:
- «Activity Based Costing (ABC)» σημαίνει τη μέθοδο με την οποία υπάρχει πλήρης κατανομής του κόστους ανά δραστηριότητα,
- «Άμεσο κόστος» σημαίνει το κόστος που εξ ολοκλήρου και αναμφίβολα μπορεί να καταλογιστεί σε συγκεκριμένη δραστηριότητα,
- «Αρχή της σημαντικότητας» σημαίνει ότι τυχόν παράλειψη ή λανθασμένη διατύπωση οποιουδήποτε στοιχείου μπορεί να επηρεάσει την οικονομική απόφαση η οποία λαμβάνεται μέσα στα πλαίσια υπολογισμού του κόστους,
- «Έμμεσο κόστος» σημαίνει το κόστος που δεν μπορεί οικονομικά να προσδιοριστεί και να καταμεριστεί σε συγκεκριμένο στοιχείο κόστους,
- «Ημέρες» σημαίνει ημερολογιακές ημέρες εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε συγκεκριμένη πρόνοια του παρόντος Διατάγματος.
- «Λογιστική καταγραφή Ιστορικού Κόστους» σημαίνει την λογιστική μέθοδο καταγραφής του πραγματικού κόστους το οποίο έχει προκύψει από τις διάφορες λειτουργίες του Οργανισμού,
- «Λογιστική καταγραφή Τρέχοντος Κόστους» σημαίνει την λογιστική μέθοδο αποτίμησης με βάση την τρέχουσα αξία ισοδύναμων στοιχείων ενεργητικού, που μπορεί να στηρίζεται:
- (α) στο κόστος αντικατάστασης του στοιχείου ενεργητικού που αποτιμάται από άλλο στοιχείο ενεργητικού με παρόμοια χαρακτηριστικά και παλαιότητα,
- (β) στην ανακτήσιμη αξία του εν λόγω στοιχείου ενεργητικού, δηλαδή την υψηλότερη οικονομική αξία που είναι πιθανό να παράγει το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού ή την καθαρή πραγματοποιήσιμη αξία του εάν πωλείτο ή/και,
- (γ) στην καθαρή σημερινή αξία μελλοντικών χρηματικών ροών από το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού,
- «Μεθοδολογία ABC» σημαίνει τη μεθοδολογία Κοστολόγησης ανά δραστηριότητα (Activity Based Costing - ABC),
- «Μακροπρόθεσμο Οριακό Κόστος» ή «LRIC» (Long Run Incremental Cost) σημαίνει το μέσο οριακό κόστος που προκύπτει από την αύξηση της παραγωγής ενός προϊόντος ή της παροχής μιας υπηρεσίας, μακροπρόθεσμα, δηλαδή μέσα σε ένα χρονικό ορίζοντα που επιτρέπει τις αναγκαίες προσαρμογές όλων των στοιχείων εισόδου, ώστε να αντιμετωπιστεί η εν λόγω αύξηση της παραγωγής ή της παροχής της σχετικής υπηρεσίας,
- «Μεταβιβαστικές Πληρωμές» σημαίνει τα τέλη μεταφοράς ή αγοραπωλησίες μεταξύ υπηρεσιών και ή προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού, τα οποία μεταξύ

άλλων περιλαμβάνουν τα πιο κάτω στοιχεία:

- Παροχή προϊόντων, υπηρεσιών, εγκαταστάσεων κτλ. μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού,
- Δανειοδότηση μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού,
- Χρήση προσωπικού και άλλων λειτουργικών κοστών μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού,
- Χρήση οικονομικών πόρων μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού.

«Νόμος» σημαίνει τον περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμο του 2004, 112(Ι)/2004, και περιλαμβάνει κάθε νόμο που τον τροποποιεί ή τον αντικαθιστά,

«Πλήρως καταναμημένο κόστος (FDC)» σημαίνει τη μέθοδο λογιστικής κοστολόγησης στην οποία το συνολικό κόστος ενός οργανισμού κατανέμετε πλήρως, άμεσα ή έμμεσα, σε όλα τα προϊόντα ή και υπηρεσίες του οργανισμού,

«Σημαντική Ισχύς στην Αγορά», σημαίνει τη θέση μιας επιχείρησης, στην αγορά εφόσον, είτε ατομικά είτε σε συνεργασία με άλλες επιχειρήσεις, βρίσκεται σε θέση οικονομικής ισχύος, ευθυγραμμισμένη με τον ορισμό της δεσπόζουσας θέσεως κατά το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που της επιτρέπει να συμπεριφέρεται σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες της και εν τέλει τους καταναλωτές.

«Συναφείς υπηρεσίες» σημαίνει υπηρεσίες που παρέχει ο Υπόχρεος Οργανισμός, οι οποίες συνδέονται αντικειμενικά με την παροχή κάποιας άλλης σχετικής υπηρεσίας και μπορούν να χρεώνονται χωριστά, όπως μεταξύ άλλων, υπηρεσίες εγκατάστασης, συνεγκατάστασης, συντήρησης, μεταφοράς, επανασύνδεσης, αλλαγής ταχύτητας (χωρητικότητας), κλπ,

«Σχετική αγορά», σημαίνει την αγορά προϊόντων/ υπηρεσιών, όπως καθορίζεται από τον Επίτροπο σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Νόμου. Η σχετική αγορά προϊόντων /υπηρεσιών περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που είναι επαρκώς εναλλάξιμα ή υποκατάστατα, όχι μόνο σε ό,τι αφορά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους, βάσει των οποίων είναι ιδιαίτερα κατάλληλα για την ικανοποίηση των διαρκών αναγκών των καταναλωτών, τις τιμές τους ή την επιδιωκόμενη χρήση τους, αλλά και τις συνθήκες ανταγωνισμού και/ή τη διάρθρωση της προσφοράς και της ζήτησης στην εν λόγω αγορά. Προϊόντα ή υπηρεσίες που είναι σε μικρό μόνο ή σχετικό βαθμό εναλλάξιμα μεταξύ τους δεν αποτελούν μέρος της ίδιας αγοράς,

«Σχετική Απόφαση» σημαίνει την Απόφαση του Επιτρόπου με την οποία καθορίζεται η σχετική αγορά, ορίζεται ο Υπόχρεος Οργανισμός και καθορίζονται, αναθεωρούνται ή τροποποιούνται οι ρυθμιστικές υποχρεώσεις ενός Υπόχρεου Οργανισμού,

«Υπόχρεος Οργανισμός» σημαίνει τον Οργανισμό ο οποίος έχει οριστεί κατόπιν Σχετικής Απόφασης του Επιτρόπου ως Υπόχρεος Οργανισμός σε μία σχετική Αγορά,

(2) Οποιοδήποτε άλλοι όροι χρησιμοποιούνται στο παρόν Διάταγμα και οι οποίοι δεν ορίζονται διαφορετικά σε αυτό θα έχουν την έννοια που αποδίδει στους όρους αυτούς ο Νόμος,

Πεδίο Εφαρμογής

3. (1) Το παρόν Διάταγμα αφορά τη μεθοδολογία εφαρμογής συστήματος υπολογισμού του κόστους και τη μεθοδολογία λογιστικού διαχωρισμού αναφορικά με τις υποχρεώσεις περί λογιστικού διαχωρισμού και κοστολόγησης που έχουν επιβληθεί σε Υπόχρεους Οργανισμούς σύμφωνα με το Μέρος Ένατο (9) και τα άρθρα 60 και 61 του Νόμου.

(2) Ο Επίτροπος μέσα στα πλαίσια της άσκησης των αρμοδιοτήτων του καθορίζει με το παρόν διάταγμα μεθοδολογία την οποία οι υπόχρεοι οργανισμοί οφείλουν να εφαρμόζουν όταν διενεργούν κοστολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών και προϊόντων τους. Η εφαρμογή ίδιας μεθοδολογίας κοστολόγησης από όλους τους υπόχρεους οργανισμού παρέχει τη δυνατότητα προς τον Επίτροπο αντικειμενικής και ίδιας εικόνας των αποτελεσμάτων. Σκοπός του καθορισμού μεθοδολογίας εφαρμογής συστήματος κοστολόγησης είναι να εξασφαλισθεί ότι οι Υπόχρεοι Οργανισμοί εφαρμόζουν δίκαια, αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια αναφορικά με την κατανομή του κόστους στις παρεχόμενες υπηρεσίες και προϊόντα, στις περιπτώσεις που υπόκεινται σε υποχρεώσεις ελέγχου τιμών ή κοστοστρεφών τιμών.

(3) Ο Επίτροπος μέσα στα πλαίσια της άσκησης των αρμοδιοτήτων του καθορίζει με το παρόν διάταγμα μεθοδολογία λογιστικού διαχωρισμού την οποία οι υπόχρεοι οργανισμοί οφείλουν να εφαρμόζουν κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους. Η εφαρμογή ίδιας μεθοδολογίας λογιστικού διαχωρισμού από όλους τους υπόχρεους οργανισμούς παρέχει προς τον Επίτροπο τη δυνατότητα αντικειμενικής και ίδιας εικόνας των δραστηριοτήτων και αποτελεσμάτων καθώς και μηχανισμό ελέγχου συμπίεσης τιμών και περιθωρίου κέρδους. Σκοπός του καθορισμού μεθοδολογίας λογιστικού διαχωρισμού είναι η παροχή λεπτομερέστερων πληροφοριών από ότι στις εκ του Νόμου προβλεπόμενες οικονομικές εκθέσεις των Υπόχρεων Οργανισμών, προκειμένου να αντανακλώνται όσο το δυνατόν πιστότερα οι επιδόσεις των τμημάτων δραστηριότητας του Υπόχρεου Οργανισμού, ως να είχαν λειτουργήσει ως χωριστές Επιχειρήσεις, και στην περίπτωση καθετοποιημένων Οργανισμών, να αποτρέπεται η μεροληπτική μεταχείριση των δικών τους δραστηριοτήτων και να αποφεύγεται η σταυροειδής επιδότηση.

(4) Οι διατάξεις στο παρόν Διάταγμα δεν περιορίζουν, τροποποιούν ή αντικαθιστούν τις τυχόν υποχρεώσεις του Υπόχρεου Οργανισμού ως προς οποιαδήποτε από τις σχετικές αγορές για τις οποίες προβλέπονται πρόσθετες υποχρεώσεις των Οργανισμών αυτών σύμφωνα με το Νόμο, τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα και Αποφάσεις ή/και τα Υποδείγματα Προσφοράς Υπηρεσιών των εν λόγω Υπόχρεων Οργανισμών.

(5) Τα συστήματα κοστολόγησης και λογιστικού διαχωρισμού του Υπόχρεου Οργανισμού πρέπει να είναι ικανά να παρέχουν τις αναγκαίες οικονομικές πληροφορίες ώστε να αποδεικνύεται η πλήρης συμμόρφωση προς τις ρυθμιστικές υποχρεώσεις, ως αυτές έχουν επιβληθεί.

Μέρος ΙΙ. Μέθοδος Υπολογισμού Κόστους Υπόχρεου Οργανισμού

Μέθοδος
Υπολογισμού
Κόστους του

4. Ο υπολογισμός του κόστους από τον Υπόχρεο Οργανισμό οφείλει να γίνεται βάσει των πιο κάτω τριών ενοτήτων:

(α) Αρχές καταμερισμού κόστους, κεφαλαιουχικών δαπανών και εισοδημάτων,

(β) Βασικές απαιτήσεις κοστολογικού συστήματος, και

(γ) Μεθοδολογία Υπολογισμού μεσοσταθμικού κόστους κεφαλαίου.

Αρχές Καταμερισμού
του κόστους, των
κεφαλαιουχικών
δαπανών και
εισοδημάτων

5. Ο Υπόχρεος Οργανισμός έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι το κοστολογικό σύστημα έχει την δυνατότητα καταμερισμού του κόστους σε αδεσμοποίητα στοιχεία δικτύου με απώτερο σκοπό τον καθορισμό του κόστους αδεσμοποίητων προϊόντων και υπηρεσιών. Η μεθοδολογία καταμερισμού του κόστους βασίζεται στις πιο κάτω αρχές και διαδικασίες:

(α) Αρχή της αιτιότητας του κόστους (Cost Causality Principle),

(β) Κοστολόγηση ανά δραστηριότητα (Activity Based Costing - ABC), και

(γ) Γενικές αρχές και διαδικασία καταμερισμού κόστους.

6. Με βάση την αρχή που ορίζεται το εδάφιο (α) του άρθρου (5) ο Υπόχρεος Οργανισμός έχει ευθύνη, υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι η Αρχή της αιτιότητας του κόστους (Cost Causality Principle) που εφαρμόζει βασίζεται στα πιο κάτω:

(α) Ο υπολογισμός του κόστους έχει ως βάση τις αρχές της αιτιότητας του κόστους, της αντικειμενικότητας, της συνέπειας, της αποδοτικότητας και της διαφάνειας.

(β) Η αρχή της αιτιότητας του κόστους ορίζει ότι το κόστος καταμερίζεται άμεσα ή έμμεσα στις υπηρεσίες και προϊόντα, τα οποία προκαλούν κόστος ή/και δημιουργούν εισόδημα. Ο καταμερισμός γίνεται ως ακολούθως:

- εξέταση και τεκμηρίωση της σχέσης του κάθε στοιχείου κόστους, κεφαλαιουχικής δαπάνης και εισοδήματος
- καθορισμός και ποσοτικοποίησης της κλειδας καταμερισμού που προκάλεσε την δημιουργία του εν λόγω στοιχείου κόστους, κεφαλαιουχικής δαπάνης και εισοδήματος
- χρησιμοποίηση της κάθε κλειδας για καταμερισμό του κάθε στοιχείου κόστους, κεφαλαιουχικής δαπάνης και εισοδήματος ξεχωριστά σε κάθε δραστηριότητα, στοιχείο δικτύου, υπηρεσία ή προϊόν.

(γ) Ο καταμερισμός των εισοδημάτων οφείλει να γίνεται σε μεγάλο βαθμό άμεσα σε κάθε υπηρεσία ή προϊόν και όχι έμμεσα.

Κοστολόγηση ανά
δραστηριότητα
(Activity Based
Costing - ABC)

7. Με βάση την αρχή που ορίζεται το εδάφιο (β) του άρθρου (5) ο Υπόχρεος Οργανισμός έχει ευθύνη, υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι ο καταμερισμός του κόστους βασίζεται στην μεθοδολογία ABC, κατά την οποία δημιουργούνται αιτιολογημένες σχέσεις μεταξύ του κόστους και των υπηρεσιών ή προϊόντων έτσι ώστε κάθε υπηρεσία ή προϊόν που καταναλώνει ενδογενείς ή εξωγενείς πόρους του υπόχρεου οργανισμού να της καταμερίζεται και το ανάλογο κόστος. Οι οδηγοί κόστους που απορρέουν από την εν λόγω μεθοδολογία οφείλουν να είναι ανιχνεύσιμοι και να αποτυπώνουν μια καθαρή σχέση μεταξύ αιτίας και αποτελέσματος αναφορικά με το κόστος των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων.

Γενικές
καταμερισμού
κόστους αρχές

8.(1) Με βάση την αρχή που ορίζεται το εδάφιο (γ) του άρθρου (5) ο Υπόχρεος Οργανισμός έχει ευθύνη, υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι κατά τη διαδικασία καταμερισμού του κόστους εφαρμόζονται οι πιο κάτω γενικές αρχές.

(α) το κόστος πρέπει να καταλογίζεται στις υπηρεσίες εκείνες και στα προϊόντα που προκαλούν την αύξηση του εν λόγω κόστους,

(β) Ο καταλογισμός του κόστους επιτρέπεται να γίνεται με εναλλακτικές μεθόδους, εάν η διαφορά ως προς το αποτέλεσμα που προκύπτει δεν είναι ουσιώδης,

(γ) Ο καταλογισμός του κόστους πρέπει να γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς εσκεμμένη αλλοίωση του κόστους μίας υπηρεσίας προς όφελος άλλης

Διαδικασία
καταμερισμού
κόστους

(2) Με βάση την αρχή που ορίζεται το εδάφιο (γ) του άρθρου (5) ο Υπόχρεος Οργανισμός έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι η Διαδικασία Καταμερισμού του κόστους λαμβάνει υπόψη τα πιο κάτω:

(α) Τα στοιχεία, δεδομένα και πληροφορίες βάσει των οποίων γίνεται η αποτύπωση του κόστους οφείλουν να περιέχουν μεγάλο βαθμό λεπτομέρειας, έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα καταμερισμού του σχετικού κόστους με τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο.

(β) Ο καταμερισμός του κόστους οφείλει να βασίζεται τόσο στην αρχή της αναλογικότητας όσο και την αρχή της σημαντικότητας.

(γ) Τα στοιχεία κόστους του υπόχρεου οργανισμού οφείλουν να εκπηγάζουν από μία ολοκληρωμένη και πλήρη βάση κόστους, η οποία περιέχει το συνολικό κόστος που υφίσταται ο Υπόχρεος Οργανισμός σε όλες ανεξαρτήτως τις αγορές, στις οποίες δραστηριοποιείται.

(δ) Τα στοιχεία κόστους που περιέχονται στα κοστολογικά συστήματα του υπόχρεου οργανισμού οφείλουν να κατηγοριοποιούνται σε λειτουργικό κόστος και κεφαλαιουχικό κόστος.

(ε) Με βάση την αρχή που ορίζεται το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου ο καταμερισμός του κόστους σε συστήματα που ακολουθούν την μεθοδολογία του πλήρως καταμερισμένου κόστους (FDC) γίνεται ως ακολούθως:

i. Άμεσο Κόστος: Το κόστος, το οποίο μπορεί να αποδοθεί άμεσα και αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή προϊόν καταλογίζεται σε αυτό

ii. Έμμεσο Κόστος: Το κόστος που δεν είναι άμεσο και δεν μπορεί να αποδοθεί αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή προϊόν καταμερίζεται βάσει εσωτερικού οδηγού κόστους, ο οποίος αντικατοπτρίζει μια άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ του κόστους και της υπηρεσίας ή προϊόντος. Ο εσωτερικός οδηγός κόστους οφείλει να είναι εύλογος, διαφανής και αντικειμενικός χωρίς να ευνοεί τον υπόχρεο οργανισμό έναντι των πιθανών ανταγωνιστών του και να μην στρεβλώνει τα αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος.

iii. Διαδοχικός καταμερισμός του κόστους: Το κόστος δύναται να καταμεριστεί σε υπηρεσίες και προϊόντα όπου υπάρχει δυνατότητα άμεσου καταμερισμού. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άμεση σχέση με προϊόντα και

υπηρεσίες τότε ο καταμερισμός γίνεται σε δεξαμενές κόστους. Τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες περιλαμβάνουν όλα τα λιανικά και χονδρικά προϊόντα και υπηρεσίες.

(στ) Ο καταμερισμός του κόστους σε δεξαμενές κόστους γίνεται διαδοχικά σε τρεις μεγάλες κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που σχετίζονται με το δίκτυο όπως μεταξύ άλλων μεταγωγικό και διαβιβαστικό δίκτυο. Η δεύτερη κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που αναφέρονται σε σχετικές δραστηριότητες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την παροχή των υπηρεσιών/ προϊόντων σε λιανικό και χονδρικό επίπεδο όπως μεταξύ άλλων τιμολόγηση, συντήρηση και υποστήριξη, εξυπηρέτηση πελατών. Η τελευταία κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που αναφέρονται σε άλλες δραστηριότητες, οι οποίες δεν σχετίζονται με την παροχή των υπηρεσιών/ προϊόντων αλλά είναι σημαντικές για την λειτουργία του υπόχρεου οργανισμού όπως μεταξύ άλλων στρατηγικός σχεδιασμός, έξοδα χρηματοδότησης, ανθρώπινο δυναμικό που δεν περιλαμβάνεται στις δυο πρώτες κατηγορίες δεξαμενών κόστους.

(ζ) Κατά το πρώτο στάδιο της εν λόγω διαδικασίας καταμερίζονται όπου είναι εφικτό, με την βοήθεια των κατάλληλων οδηγιών κόστους, οι δεξαμενές κόστους των άλλων δραστηριοτήτων στις δεξαμενές κόστους των σχετικών δραστηριοτήτων και του δικτύου καθώς επίσης στα τελικά προϊόντα και υπηρεσίες. Στο δεύτερο στάδιο καταμερίζονται όπου είναι εφικτό οι δεξαμενές κόστους των σχετικών δραστηριοτήτων στα τελικά προϊόντα και υπηρεσίες. Στην επόμενη φάση διαμοιράζονται οι δεξαμενές κόστους του δικτύου στα προϊόντα και υπηρεσίες. Το τελικό στάδιο της εν λόγω διαδικασίας αφορά την ομαδοποίηση των προϊόντων και υπηρεσιών σε αγορές, όπως αυτές έχουν οριστεί για σκοπούς του λογιστικού διαχωρισμού.

(η) Ο Υπόχρεος Οργανισμός οφείλει να καταγράφει με τρόπο αναλυτικό, να παρουσιάζει με διαφάνεια και να δημοσιεύει τις μεθοδολογίες καταμερισμού του κόστους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Επιτρόπου. Ο Υπόχρεος Οργανισμός δύναται να χρησιμοποιεί μεθοδολογίες καταμέτρησης και δειγματοληψίας για την χρήση των πόρων του δικτύου, για κάθε δραστηριότητα του προσωπικού ή για κάθε μηχανολογική πληροφορία και διαδικασία, η οποία κατανέμεται σε προϊόν ή/και υπηρεσία, με απώτερο σκοπό την θεμελίωση αρχών καταμερισμού του κόστους που να συνάδουν με την αρχή της αιτιότητας, αντικειμενικότητας και διαφάνειας καθώς επίσης στην προώθηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού, στην ελαχιστοποίηση του κόστους, στην εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας, στην πρακτικότητα και αποφυγή δημιουργίας τυχών ωφελημάτων ή/και πλεονεκτημάτων για τον υπόχρεο οργανισμό.

(3) Οι προαναφερθείσες μεθοδολογίες καταμερισμού του κόστους ισχύουν τόσο για το λειτουργικό κόστος και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες (συμπεριλαμβανομένων και των αποσβέσεων).

(4) Με την επικύλαξη του Άρθρου 8(2) του παρόντος διατάγματος, ο Υπόχρεος Οργανισμός οφείλει να καταλογίζει χωριστά, στο βαθμό που αυτό είναι εύλογα δυνατό, το κόστος που αντιστοιχεί σε προϊόντα ή και υπηρεσίες που είναι ουσιαστικά διαφορετικές ως προς την ρύθμισή τους από τον Νόμο ή/και τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα ή και Αποφάσεις.

(5) Οι αρχές καταλογισμού του κόστους δεν πρέπει να αλλάζουν, κατά κανόνα, από έτος σε έτος, χωρίς αντικειμενική αιτιολόγηση, και οι τυχόν αλλαγές πρέπει να περιγράφονται και να εφαρμόζονται αναδρομικά στα προηγούμενα έτη, εάν

αυτό επηρεάζει ουσιωδώς το τελικό αποτέλεσμα του συγκεκριμένου υπολογισμού.

(6) Ο καταλογισμός του κόστους πρέπει να γίνεται με διαφανή, αναλυτικό, ελέγξιμο και επαληθεύσιμο τρόπο.

(7) Προϊόντα ή υπηρεσίες που παρέχονται εσωτερικά, από μία από τις αγορές που έχουν καθοριστεί από τον Επίτροπο, ανάλογα με την περίπτωση, προς προϊόντα ή υπηρεσίες άλλης σχετικής αγοράς, πρέπει να κοστολογούνται σύμφωνα με τα άρθρα 5-9 του παρόντος Διατάγματος, με όρους διαφανείς και ίσους με εκείνους που εφαρμόζονται στα αντίστοιχα προϊόντα ή υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους Οργανισμούς.

(8) Ο καταμερισμός των εισοδημάτων γίνεται ως ακολούθως:

- i. Εισόδημα το οποίο μπορεί να αποδοθεί άμεσα και αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή προϊόν καταλογίζεται σε αυτό
- ii. Εισόδημα το οποίο δεν μπορεί να αποδοθεί αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή προϊόν καταμερίζεται βάσει συγκεκριμένης κλειδας, η οποία αντικατοπτρίζει μια άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ του εισοδήματος και της υπηρεσίας ή προϊόντος. Η κλειδα καταμερισμού οφείλει να είναι εύλογη, διαφανής και αντικειμενική χωρίς να ευνοεί τον υπόχρεο οργανισμό έναντι των πιθανών ανταγωνιστών του και να μην στρεβλώνει οποιαδήποτε κερδοφορία της υπηρεσίας ή προϊόντος.

Βασικές απαιτήσεις του κοστολογικού Συστήματος

9. (1) Ο Υπόχρεος Οργανισμός έχει ευθύνη, υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι το κοστολογικό σύστημα βασίζεται σε μια δέσμη κανόνων, οι οποίοι υποστηρίζουν τον καταμερισμό του κόστους, εισοδημάτων και κεφαλαιουχικών δαπανών σε δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες. Επιπλέον, όλα τα υποσυστήματα, διαδικασίες, πολιτικές και πρωτόκολλα του κοστολογικού συστήματος πρέπει να έχουν την δυνατότητα να κρατούν ιστορικά στοιχεία και πληροφορίες έτσι ώστε να είναι διαθέσιμες λεπτομερείς εκθέσεις και αναφορές για τα εισοδήματα, το κόστος, τα περιουσιακά στοιχεία και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες του υπόχρεου οργανισμού.

(2) Ο Υπόχρεος Οργανισμός κατά την ετοιμασία του κοστολογικού του συστήματος οφείλει να χρησιμοποιεί τη πιο κάτω μεθοδολογία και αρχές:

Μεθοδολογία Κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους (Current Cost Accounting)

(α) Η μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους αξιολογεί την χρηματοοικονομική απόδοση του υπόχρεου οργανισμού λαμβάνοντας υπόψη το κόστος, το οποίο θα επωμιστεί ένας νεοεισερχόμενος ανταγωνιστής στην αγορά που θα προσφέρει υπηρεσίες σε τιμές που επιτρέπουν την ανάκτηση του τρέχοντος κόστους.

(β) Οι μεθοδολογίες κοστολόγησης, οι οποίες εφαρμόζονται από τον υπόχρεο οργανισμό στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους (γ) μέχρι (ε) του παρόντος άρθρου, οφείλουν να βασίζονται σε τέτοια κριτήρια, τα οποία να δημόσια γνωστά και κατανοητά, να είναι συγκρίσιμα μεταξύ τους και συνάδουν με την αρχή της συνέπειας από έτος σε έτος. Τα εν λόγω κριτήρια οφείλουν να περιγράφουν τις συγκεκριμένες μεθοδολογίες κοστολόγησης και να δημοσιεύονται.

(γ) Η μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους οφείλει να αντικατοπτρίζει την αξία των στοιχείων ενεργητικού λαμβάνοντας υπόψη ως

κριτήριο την τρέχουσα τιμή αντικατάστασης. Σε περιπτώσεις όπου η εν λόγω μεθοδολογία κοστολόγησης καταλήγει σε αποτελέσματα τα οποία είναι απροσδόκητα και έχουν μεγάλη διακύμανση σε σχέση με τα αποτελέσματα άλλης μεθοδολογίας κοστολόγησης, καθώς επίσης επιδρούν κατά τρόπο δυσανάλογο στον καθορισμό των τελών, τότε ο Επίτροπος δύναται να μην λαμβάνει υπόψη τα εν λόγω κόστη στον καθορισμό των τελών.

(δ) Η μεθοδολογία κοστολόγησης για τα πάγια στοιχεία δικτύου οφείλει να συνάδει με αρχές όπως είναι το Μικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost) ή/και το Καθαρό Κόστος Αντικατάστασης (Net Replacement Cost) ή/και την Αξία Ανάκτησης (Deprecial Value) ή/και Οικονομική Αξία (Economic Value).

(ε) Η διατήρηση της κεφαλαιουχικής βάσης του υπόχρεου οργανισμού οφείλει να συνάδει με την συνέχιση της λειτουργικότητας του έτσι ώστε να υπάρχει ικανοποιητική παραγωγική χωρητικότητα τόσο στην αρχή της περιόδου όσο και στο τέλος.

(3) Η αποτίμηση της μικτής λογιστικής αξίας του παγίου ενεργητικού λαμβάνει υπόψη τυχών διαφοροποιήσεις στην αξία και τεχνολογικό επίπεδο των συγκεκριμένων στοιχείων. Η μεθοδολογία που λαμβάνει υπόψη την αντικατάσταση ενός πεπαλαιωμένου παγίου στοιχείου με ένα νεότερο και τεχνικά αναβαθμισμένο στοιχείο, το οποίο εκ των πραγμάτων δύναται να προσφέρει υπηρεσίες αντίστοιχης ή και μεγαλύτερης αποδοτικότητας και παραγωγικότητας, οφείλει να αποτιμά τα στοιχεία ενεργητικού αντικατοπτρίζοντας στους εν λόγω υπολογισμούς τις τεχνικές διαφορές, οι οποίες διαφοροποιούν το λειτουργικό κόστος και την χωρητικότητα του παγίου στοιχείου.

Μεθοδολογία
κοστολόγησης βάσει
του
Μακροπρόθεσμου
Επαυξητικού
Κόστους (MEK -
LRIC)

(4) Όπου ο Επίτροπος έχει επιβάλει μέσα από Αποφάσεις του ως σύστημα μεθόδου κοστολόγησης για τον υπολογισμό του κόστους και των τελών των Υπόχρεων Οργανισμών το Μακροπρόθεσμο Επαυξητικό Κόστος (MEK-LRIC) οι ακόλουθες αρχές πρέπει να εφαρμόζονται.

(α) Ο Υπόχρεος Οργανισμός πρέπει να υπολογίζει το επαυξητικό κόστος με βάση το πραγματικό κόστος που επωμίζεται ο Υπόχρεος Οργανισμός, εκφραζόμενο σε τρέχων κόστος. Κόστος το οποίο δεν προκαλείται από την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας, δεν πρέπει να υπολογίζεται,

(β) Το κόστος πρέπει να αντικατοπτρίζει τα προϋπολογιστικά κόστη (βασισμένα στις αρχές του τρέχοντος κόστους) που χρειάζονται για τη δημιουργία και λειτουργία ενός νέου δικτύου. Τα προϋπολογιστικά κόστη πρέπει να περιλαμβάνουν εκείνα τα κόστη που θα επωμιστεί ο Υπόχρεος Οργανισμός για να ικανοποιήσει τους μελλοντικούς του στόχους,

(γ) Το σύστημα κοστολόγησης του Υπόχρεου Οργανισμού πρέπει να καθιστά δυνατή τη διάκριση μεταξύ Πάγιου Αυξητικού Κόστους (Increment Specific Fixed Costs) και Κοινού Κόστους (Fixed Common and Joint Costs). Το πάγιο αυξητικό κόστος αφορά το κόστος που μπορεί να αποφευχθεί εάν σταματήσει η παραγωγή μιας επιπρόσθετης μονάδας σε μια υπηρεσία. Το Κοινό Κόστος (γνωστό ως Mark Up) είναι το κόστος το οποίο δεν μπορεί να αποφευχθεί, εκτός εάν σταματήσει η παραγωγή όλων των παρεχόμενων υπηρεσιών. Η κατανομή της συγκεκριμένης κατηγορίας κόστους στα τελικά προϊόντα ή υπηρεσίες γίνεται με αναλογική βάση σε σχέση με το σύνολο των εξόδων που έχει ήδη κατανομηθεί στα προϊόντα ή υπηρεσίες,

(δ) Η μεθοδολογία MEK υπολογίζει το κόστος παροχή μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής από ένα αποδοτικό οργανισμό λαμβάνοντας υπόψη την μελλοντική μακροπρόθεσμη αποτίμηση του κόστους, κατά την οποία όλα τα κόστη είναι μεταβλητά.

(ε) Η μεθοδολογία MEK οφείλει να βασίζεται στην αρχή κοστολόγησης του τρέχων κόστους όπως αυτή περιγράφεται στην ενότητα των βασικών απαιτήσεων του κοστολογικού συστήματος.

(στ) Ο υπολογισμός του MEK οφείλει να λαμβάνει υπόψη το κόστος της πιο αποδοτικής τεχνολογίας που είναι σήμερα διαθέσιμη έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι, οι νεοεισερχόμενοι παροχείς στην αγορά αγοράζουν από τον υπόχρεο οργανισμό διευκολύνσεις δικτύου, χωρίς να περιλαμβάνουν οποιοσδήποτε ανεπάρκειες στην αποδοτικότητα και παραγωγικότητα.

(ζ) Το κόστος μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής (incremental cost) ορίζεται από τις πιο κάτω αρχές, οι οποίες εφαρμόζονται συμπληρωματικά αναμεταξύ τους:

Είναι το επιπλέον κόστος που χρειάζεται ο Υπόχρεος Οργανισμός σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα για να παρέχει μια ολοκληρωμένη υπηρεσία, υπό την προϋπόθεση ότι όλες οι παραγωγικές δραστηριότητες παραμένουν αναλλοίωτες ,

Είναι το συνολικό κόστος το οποίο, ο Υπόχρεος Οργανισμός θα απέφυγε μακροπρόθεσμα σε περίπτωση που γίνει διακοπή της εν λόγω υπηρεσίας.

(η) Ο Υπόχρεος Οργανισμός οφείλει να καθορίσει τις κλειδές καταμερισμού του κόστους που θα ληφθούν υπόψη στον καθορισμό του MEK, έτσι ώστε να υπάρξει:

μεγιστοποίηση του επιμερισμού του κόστους στις διάφορες υπηρεσίες,

πρακτικότητα στην εφαρμογή των κλειδών καταμερισμού και

αντικειμενική προώθηση της κοστοστρέφειας.

(θ) Η μεθοδολογία MEK καθορίζει το επίπεδο του αποδοτικού κόστους που πρέπει να έχει ο Υπόχρεος Οργανισμός και μπορεί να υπολογιστεί με δύο (2) διαφορετικές προσεγγίσεις, την Top-Down ή Bottom-Up. Οι εν λόγω προσεγγίσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν συμπληρωματικά μεταξύ τους έτσι ώστε η προσέγγιση Top-Down να καθορίσει το επίπεδο του αποδοτικού κόστους και η προσέγγιση Bottom-Up να ελέγξει το επίπεδο της αποδοτικότητας του υπόχρεου οργανισμού. Το αποδοτικό κόστος είναι καθοριστικός παράγοντας στην υλοποίηση οποιουδήποτε μοντέλου συμπίεσης τιμών και περιθωρίου κέρδους.

(ι) Η προσέγγιση Top-Down λαμβάνει υπόψη ως πρωτεύοντα στοιχεία, τα στοιχεία από τα λογιστικά συστήματα του υπόχρεου οργανισμού και υπολογίζει το κόστος μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής με εφαρμογή σχέσεων κόστους και όγκου κίνησης / δεδομένων σε διάφορα ιεραρχικά επίπεδα των διαδικασιών και δραστηριοτήτων παραγωγής.

(ια) Η προσέγγιση Bottom-Up λαμβάνει υπόψη ως πρωτεύοντα στοιχεία την ζήτηση για υπηρεσίες και προϊόντα και χρησιμοποιεί διάφορους αλγόριθμους έτσι ώστε να οικοδομηθεί ένα αποδοτικό δίκτυο, το οποίο μπορεί να ικανοποιήσει την

συγκεκριμένη ζήτηση.

(ιβ) Το κοινό κόστος είναι το κόστος το οποίο δεν σχετίζεται με την αποκλειστική παροχή μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής και συνδέεται με περισσότερες από μία υπηρεσίες ή/και προϊόντα. Οι υπηρεσίες και προϊόντα οφείλουν να επωμίζονται ένα λογικό μέρος του κοινού κόστους, βάσει της αρχής της Ισότητας Αναλογικής Αύξησης (Equal Proportionate Mark-Up).

(ιγ) Το κοινό κόστος, βάσει της αρχής της Ισότητας Αναλογικής Αύξησης, καταμερίζεται στις διάφορες υπηρεσίες και προϊόντα αναλογικά προς το επαυξητικό κόστος, το οποίο έχει ήδη καταμεριστεί σε αυτά.

10. Σε περίπτωση ενστάσεως του Επιτρόπου στον υπολογισμό των παρεχόμενων από τον Υπόχρεο Οργανισμό τελών, ο Επίτροπος εντός είκοσι μίας (21) ημερών κοινοποιεί την αιτιολόγηση των ενστάσεων του στον Υπόχρεο Οργανισμό. Ο Υπόχρεος Οργανισμός δύναται να υποβάλει τις παραστάσεις του εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση των ενστάσεων του Επιτρόπου σε αυτόν. Ο Επίτροπος εντός είκοσι μίας (21) ημερών από την τελευταία υποβολή παραστάσεων του Υπόχρεου Οργανισμού, εκδίδει οριστική Απόφαση αναφορικά με τη μέθοδο υπολογισμού των τελών.

11.(1) Το κόστος κεφαλαίου του υπόχρεου οργανισμού οφείλει να αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού, το οποίο περιλαμβάνει ένα λογικό περιθώριο κέρδους.

(2) Το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC) υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης σχέσης:

$$WACC = \frac{Re * E}{(D + E)} + \frac{Ra * D}{(D + E)}$$

όπου

Re = κόστος ιδίων κεφαλαίων,

Rd = κόστος Δανεισμού,

E = συνολική αξία των ιδίων κεφαλαίων, και

D = συνολική αξία των ξένων κεφαλαίων.

(3) Λαμβάνοντας υπόψη την φορολογία, τότε το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου πριν από την φορολογία υπολογίζεται ως ακολούθως:

$$WACC \text{ before TAX} = \frac{Re}{1 - te} * \frac{E}{(D + E)} + Ra * \frac{D}{(D + E)}$$

όπου

te = φορολογικός συντελεστής.

(4) Ο καθορισμός του κόστους των ιδίων κεφαλαίων βασίζεται στην πιο κάτω σχέση:

$$Re = Rf + \beta e * Pm$$

Όπου

Rf = Απόδοση μηδενικού κινδύνου (Risk Free Rate)

$\beta\varepsilon$ = συντελεστής βήτα (Beta Factor)

Pm = Ανταμοιβή Κινδύνου Αγοράς (Market Risk Premium)

(5) Το κόστος κεφαλαίου του υπόχρεου οργανισμού οφείλει να υπολογίζεται βάσει της αρχής της διαφάνειας λαμβάνοντας υπόψη τις πιο κάτω παραμέτρους:

(α) Το ύψος των ίδιων κεφαλαίων αποτυπώνεται από την λογιστική τους αξία στον ισολογισμό του υπόχρεου οργανισμού,

(β) Το ύψος των ξένων κεφαλαίων αποτυπώνεται από την λογιστική τους αξία στον ισολογισμό του υπόχρεου οργανισμού,

(γ) Το κόστος δανεισμού υπολογίζεται από τον μεσοσταθμικό κόστος των δανείων που βρίσκονται υπό εκκρεμότητα στον υπόχρεο οργανισμό,

(δ) Η ανταμοιβή κινδύνου της αγοράς αποτελεί την ανταμοιβή, την οποία αναμένει ένας οριακός επενδυτής που επιλέγει να επενδύσει στην εν λόγω αγορά και όχι στην επένδυση μηδενικού κινδύνου. Η χρησιμοποίηση μακροπρόθεσμων ιστορικών στοιχείων είναι εύλογη για τον υπολογισμό της εν λόγω παραμέτρου, υπό την προϋπόθεση ότι δεν διαφοροποιείται σε μεγάλο βαθμό το προφίλ κινδύνου της αγοράς ή του υπόχρεου οργανισμού σε μεταβατικές περιόδους όπως μεταξύ άλλων πριν και μετά από την φιλελευθεροποίηση της αγοράς.

(ε) Η απόδοση του μηδενικού κινδύνου υπολογίζεται βάσει κρατικών ομολόγων μακροπρόθεσμης διάρκειας από δέκα (10) μέχρι τριάντα (30) ετών.

(6) Ο Υπόχρεος Οργανισμός δύναται να χρησιμοποιήσει διαφορετική εκτίμηση κινδύνου σε κάθε ξεχωριστή αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην οποία δραστηριοποιείται, εφόσον υπάρχει εύλογη αιτία και τεκμηρίωση.

Συνέπεια χωριστών
λογαριασμών

12.(1) Ο υπολογισμός των στοιχείων που αναφέρονται στα άρθρα 4-11 πιο πάνω, οφείλει να είναι απολύτως συνεπής με την μεθοδολογία του Λογιστικού Διαχωρισμού, όπως αυτή περιγράφεται στα άρθρα 13 μέχρι 22 πιο κάτω καθώς επίσης και με άλλες πληροφορίες που συντάσσονται και δημοσιεύονται κατ' εφαρμογή του παρόντος Διατάγματος.

(2) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να τεκμηριώνουν τη συμμόρφωσή τους με το εδάφιο (1) σε ειδική έκθεση που υποβάλλουν στον Επίτροπο εντός τριών (3) μηνών μετά την δημοσίευση των οικονομικών λογαριασμών τους αλλά όχι αργότερα από τον όγδοο μήνα που ακολουθεί τη λήξη του οικονομικού έτους αναφοράς.

(3) Τα έξοδα τα οποία απαιτούνται για τη συμμόρφωση του Υπόχρεου Οργανισμού με τα χαρακτηριστικά του συστήματος κοστολόγησης καθώς επίσης των χωριστών λογαριασμών σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο παρόν διάταγμα βαρύνουν τον Υπόχρεο Οργανισμό.

Μέρος ΙΙΙ . Μέθοδος Λογιστικού Διαχωρισμού

Περιεχόμενο
Χωριστών
Λογαριασμών

13. (1) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να συντάσσουν και θέτουν στη διάθεση του Επιτρόπου, χωριστούς λογαριασμούς ως προς τα έσοδα και το κόστος της παροχής προϊόντων και ή υπηρεσιών τους. Στόχος οι κανόνες συλλογής και παρουσίασης της λογιστικής πληροφορίας εκ μέρους του υπόχρεου οργανισμού να διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη μη διάκριση καθώς και την αποτροπή του ενδεχομένου διεπίδωξης ή/και ληστρικής τιμολόγησης.

Παράρτημα Ι	(2) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να καταρτίζουν και να δημοσιεύουν κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως (Κατάσταση Κερδών και Ζημιών), ισολογισμό, κατάσταση απασχολούμενου κεφαλαίου καθώς και επιπρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες όπως αυτές ορίζονται στο Άρθρο 19 πιο κάτω, για κάθε αγορά, υπηρεσία και προϊόν όπως αυτά παρουσιάζονται στο Παράρτημα Ι του Παρόντος Διατάγματος.
Συμμόρφωση Άρθρο 7	με 14. Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να τεκμηριώνουν τη συμμόρφωση τους με έκθεση που υποβάλλουν στον Επίτροπο ετησίως εντός τριών (3) μηνών μετά την δημοσίευση των οικονομικών λογαριασμών τους αλλά όχι αργότερα από τον όγδοο μήνα που ακολουθεί τη λήξη του οικονομικού έτους αναφοράς, τόσο σε έντυπη όσο και ηλεκτρονική μορφή, με εύκολα προσβάσιμο τρόπο, τα στοιχεία που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος καθώς και να δημοσιεύουν στην ιστοσελίδα τους, με την επιφύλαξη της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας περί εμπορικού απορρήτου.
Εκπλήρωση Υποχρεώσεων	15. Η αδυναμία Υπόχρεου Οργανισμού να εκπληρώσει έγκαιρα τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Άρθρο 13, ακόμη και εάν αυτό δεν οφείλεται σε ευθύνη του, σε καμία περίπτωση δεν περιορίζει, αναστέλλει προσωρινά ή αναιρεί τις υπόλοιπες υποχρεώσεις του που απορρέουν από το Νόμο, τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα και ή Αποφάσεις, και ειδικότερα τις Σχετικές Αποφάσεις, και δει τις τυχόν υποχρεώσεις των Υπόχρεων Οργανισμών ως προς την έγκαιρη εφαρμογή των υποχρεώσεων τους για λογιστικό διαχωρισμό, έλεγχο τιμών και κοστολόγηση.
Περιεχόμενο χωριστών λογαριασμών πληροφορίες	και 16. (1) Οι χωριστοί λογαριασμοί που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος, πρέπει να καταρτίζονται και να δημοσιεύονται από τον Υπόχρεο Οργανισμό για κάθε μία από τις υπηρεσίες ή και προϊόντα όπως αυτά καθορίζονται στο Παράρτημα ΙΙ του Παρόντος Διατάγματος, σε τουλάχιστον ετήσια βάση, σύμφωνα με το Άρθρο 13, και να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
Παράρτημα ΙΙ	<p>(α) κατάσταση κερδών και ζημιών,</p> <p>(β) ισολογισμό,</p> <p>(γ) κατάσταση απασχολούμενου κεφαλαίου, και</p> <p>(δ) επιπρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες.</p>
Μεταβιβαστικές Πληρωμές	17.(1). Οι χωριστοί λογαριασμοί που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος πρέπει να επισημαίνουν σαφώς και με επαρκή λεπτομέρεια και καθιστούν έκδηλες τις μεταβιβαστικές πληρωμές μεταξύ υπηρεσιών και ή προϊόντων (χονδρικών και λιανικών) ώστε να δικαιολογείται η συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις μη διακριτικής μεταχείρισης. Προϊόντα ή και υπηρεσίες που παρέχονται εσωτερικά, ή προς άλλο νομικό πρόσωπο που ελέγχεται από αυτόν ή συνδέεται μαζί του με ιδιοκτησιακή σχέση, πρέπει να τιμολογούνται σύμφωνα με του ίδιους όρους, διαφανείς και ίσους με εκείνους που εφαρμόζονται στις αντίστοιχες υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους οργανισμούς.
Πίνακες καταλογοισμού λειτουργικού κόστους και απασχολούμενου κεφαλαίου	(2) Οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να συνοδεύονται από συνοπτικό πίνακα περιγραφής της μεθόδου καταλογοισμού των διαφόρων γενικών κατηγοριών λειτουργικού κόστους και απασχολούμενου κεφαλαίου, με βάση τις υπηρεσίες και ή τα προϊόντα όπως αυτά καθορίζονται στο Παράρτημα Ι, στα οποία καταλογίζεται η κάθε κατηγορία λειτουργικού κόστους ή απασχολούμενου

κεφαλαίου.

(α) Οι κατηγορίες απασχολούμενου κεφαλαίου μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις εξής κατηγορίες:

(i) Υλικά στοιχεία ενεργητικού, όπως π.χ. διάφορα στοιχεία ενεργητικού δικτύου, εγκαταστάσεις υποστήριξης και πάγια στοιχεία ενεργητικού που δεν ανήκουν στο δίκτυο (π.χ. γη και κτίρια, οχήματα, εξοπλισμό γραφείου),

(ii) άυλα στοιχεία παγίου ενεργητικού (π.χ. πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία, εμπορική εύνοια), και

(iii) κεφάλαιο κινήσεως, όπως π.χ. επενδύσεις σε συναφείς ή μη δραστηριότητες, αποθέματα, χρεώστες/ εισπρακτέα ποσά, μακροπρόθεσμες προβλέψεις, παθητικό για φορολόγηση και μερίσματα).

(3) να καταδεικνύουν ρητώς οποιεσδήποτε διαφορές μεταξύ κόστους καταλογιζόμενου στα διάφορα προϊόντα ή και υπηρεσίες του Υπόχρεου Οργανισμού και κόστους που απεδέχθη ο Επίτροπος για σκοπούς κοστολόγησης και τιμολόγησης των προϊόντων ή και υπηρεσιών αυτών.

(4) να καταρτίζονται με βάση τη λογιστική καταγραφή τρέχοντος κόστους ενός αποδοτικού φορέα εκμετάλλευσης.

18. Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να διακρίνουν σαφώς ανάμεσα σε λιανικές και χονδρικές τιμές και να κοστολογούν τα χονδρικά προϊόντα τους λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

(α) Την εξοικονόμηση του κόστους εμπορικής προώθησης, και άλλων συναφών στοιχείων κόστους, τα οποία συνδέονται μόνο με τις λιανικές πωλήσεις σε άλλους τελικούς χρήστες και τα οποία οφείλουν να καταλογίζονται μόνον στις λιανικές τιμές και να μην επιβαρύνουν τις χονδρικές τιμές,

(β) κάθε ουσιώδη αντικειμενική εξοικονόμηση κόστους που προκύπτει ή οφείλει να προκύπτει, με βάση την αρχή της αποδοτικής διαχείρισης της παροχής υπηρεσιών και ή προϊόντων από τον Υπόχρεο Οργανισμό, λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο, τις κατηγορίες, την κατανομή, την διάρθρωση, και τα άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των υπηρεσιών ή προϊόντων που παρέχονται σε άλλους αδειοδοτημένους παροχείς.

Δημοσίευση
Επιπρόσθετων
Χρηματοοικονομικών
Πληροφοριών.

19. Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να συνοδεύουν τους χωριστούς λογαριασμούς και πληροφορίες που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος με τις εξής πρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες:

(α) Για σκοπούς συνέπειας και ακεραιότητας των στοιχείων, οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να ενοποιούνται σε ενιαία κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως και σε ισολογισμό του συνόλου του Υπόχρεου Οργανισμού. Απαιτείται επίσης συμφιλίωση των χωριστών λογαριασμών με τους προβλεπόμενους από το Νόμο χωριστούς λογαριασμούς του Υπόχρεου Οργανισμού. Η πιο πάνω συμφιλίωση να συμπεριλαμβάνει μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα, όπου αυτά έχουν εφαρμογή:

(i) Έκθεση συμφιλίωσης του κέρδους/ ζημιάς του Υπόχρεου Οργανισμού με βάση το ιστορικό κόστος (HCA) πριν την φορολογία με το κέρδος/ ζημιά με βάση το τρέχον κόστος (CCA) πριν την φορολογία ανά προϊόν η και υπηρεσία,

(ii) Έκθεση συμφιλίωσης του κόστους απασχολούμενου κεφαλαίου από ιστορικό κόστος σε τρέχον κόστος ανά προϊόν ή και υπηρεσία,

(iii) Έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ του κόστους των μεταβαστικών πληρωμών από LRIC σε FDC (όπου απαραίτητο), και

(β) περιγραφή της χρησιμοποιούμενης μεθόδου κοστολόγησης ανά προϊόν και ή υπηρεσία (π.χ. πλήρως κατανομημένο κόστος, μακροπρόθεσμο οριακό κόστος, κτλ),

(γ) τη χρησιμοποιούμενη βάση κόστους (π.χ. τρέχον ή ιστορικό κόστος) ανά προϊόν ή και υπηρεσία,

(δ) τις λεπτομέρειες του βαθμού στον οποίο αναλύεται το άμεσο κόστος και τα κριτήρια καταλογισμού του έμμεσου ή μη καταλογιστέου κόστους ανά προϊόν ή και υπηρεσία,

(ε) το βαθμό στον οποίο ο καταλογισμός του κόστους στηρίζεται σε τεχνικές δειγματοληψίας,

(στ) τις λογιστικές συμβάσεις που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του κόστους που μπορούν να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, το χρονοδιάγραμμα απόσβεσης μεγάλων κατηγοριών παγίων στοιχείων ενεργητικού (π.χ. οικόπεδα, κτίρια, εξοπλισμός, κλπ) και την αντιμετώπιση, από πλευράς εσόδων έναντι κόστους κεφαλαίου, άλλων μεγάλων στοιχείων δαπάνης (π.χ. λογισμικό και συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, έρευνα και ανάπτυξη, ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, άμεσες και έμμεσες κατασκευές, επισκευές και συντήρηση, χρηματοπιστωτικά τέλη, κλπ)

(ζ) τον υπολογισμό του μέσου σταθμισμένου κόστους κεφαλαίου ανά προϊόν ή και υπηρεσία.

(η) συνοπτικό πίνακα των μεταβαστικών τελών μεταξύ των προϊόντων ή και υπηρεσιών του ίδιου Υπόχρεου Οργανισμού,

(θ) Έκθεση λογιστικού ελέγχου Χωριστών Λογαριασμών,

(ι) δήλωση συμμόρφωσης προς τις ρυθμιστικές υποχρεώσεις.

(ια) οποιοδήποτε λοιποί πίνακες συμπληρωματικών στοιχείων.

Δήλωση
συμμόρφωσης

20.(1) Στην δήλωση συμμόρφωσης του άρθρου 19(ι), πρέπει να περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα εξής

(α) τα συμπεράσματα του εγκεκριμένου λογιστή,

(β) όλες οι ανωμαλίες που διαπιστώθηκαν,

(γ) συστάσεις εκ μέρους του λογιστή (με περιγραφή των αντίστοιχων συνεπειών),

(δ) πλήρης περιγραφή της μεθόδου επαλήθευσης που διευθετήθηκε, και

(ε) ορισμένα συγκεντρωτικά χρηματοοικονομικά και λογιστικά δεδομένα (όπως

για παράδειγμα προσαρμογές εκτίμησης τρέχοντος κόστους, βασικές παραδοχές των μεθόδων καταλογισμού, επίπεδο κατανεμημένου κόστους και βαθμός διακριτότητας του μοντέλου).

(2) Η δήλωση συμμόρφωσης προς τις ρυθμιστικές υποχρεώσεις, η έκθεση λογιστικού ελέγχου και η περιγραφή των λογιστικών αρχών, πολιτικών, μεθόδων και διαδικασιών που χρησιμοποιήθηκαν, ιδιαίτερας των μεθόδων κατανομής κόστους, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν απόρρητα από τον Επίτροπο.

Παράρτημα II

(3) Ο Υπόχρεος Οργανισμός οφείλει να υποβάλει στον Επίτροπο τους χωριστούς λογαριασμούς που αφορούν τα προϊόντα του Παραρτήματος II το αργότερο εντός τριών (3) μηνών μετά την δημοσίευση των οικονομικών λογαριασμών τους αλλά όχι αργότερα από τον όγδοο μήνα που ακολουθεί τη λήξη του οικονομικού έτους αναφοράς και αφού προηγουμένως αυτοί τύχουν ελέγχου από συγκεκριμένο ελεγκτή.

(4) Τα οικονομικά δεδομένα τα οποία παρουσιάζονται στα πλαίσια του λογιστικού διαχωρισμού βασίζονται στην Αρχή του τρέχοντος κόστους.

Υποχρεώσεις
Καθολικού Παροχέα

21. Σε περίπτωση κατά την οποία Υπόχρεος Οργανισμός οριστεί και ως Καθολικός Παροχέας και εφαρμοστεί το σύστημα χρηματοδότησης του Υπόχρεου Καθολικού Παροχέα, τότε στα συστήματα λογιστικού διαχωρισμού πρέπει να περιλαμβάνονται ως έσοδα, οποιαδήποτε πιθανή εισφορά που δυνατό να λαμβάνει ως παροχέας καθολικής υπηρεσίας στο πλαίσιο του μηχανισμού αποζημίωσης.

22. Οι υποχρεώσεις κατάρτισης και δημοσίευσης χωριστών λογαριασμών και πληροφοριών ενδέχεται να απαιτούν την κατάρτιση και την αποκάλυψη πληροφοριών για υπηρεσίες και ή προϊόντα στα οποία ο Υπόχρεος Οργανισμός δεν έχει σημαντική ισχύ.

Μέρος IV . Εμπιστευτικότητα Πληροφοριών

Εμπιστευτικές
Πληροφορίες Άρθρο
25(3)(α) Νόμου
112(Ι)/2004

23.(1) Ο Επίτροπος διαφυλάττει και δέχεται ως εμπιστευτική κάθε πληροφορία που παρέχεται από πρόσωπο και κατηγοριοποιείται από αυτό ως εμπιστευτική, εκτός από τις περιπτώσεις όπου ο Επίτροπος έχει βάσιμους λόγους να κρίνει διαφορετικά.

(2) Ο Επίτροπος λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την κοινοτική και Κυπριακή νομοθεσία σχετικά με το επιχειρηματικό απόρρητο δύναται, κατά την κρίση του, να θεωρήσει ότι το δημόσιο συμφέρον που προκύπτει και συνδέεται με την ανάγκη για διαφάνεια απαιτεί την απόρριψη του αιτήματος των ενδιαφερομένων μερών που επιδιώκουν να μη δημοσιοποιηθεί το σύνολο ή μέρος των χωριστών λογαριασμών και των συναφών πληροφοριών, και να μην κάνει αποδεκτό ολόκληρο ή εν μέρει το αίτημα των ενδιαφερομένων μερών το οποίο αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος Άρθρου, αναφέροντας και τη σχετική αιτιολογία.

Εμπιστευτικότητα
πληροφοριών

24.(1) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί δύνανται να ζητούν από τον Επίτροπο, τουλάχιστο δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την υποχρέωση όπως αυτή επιβάλλεται στο Άρθρο 16 πιο πάνω, και με ειδικά αιτιολογημένο έγγραφο αίτημα, τη μη δημοσίευση ορισμένων πληροφοριών που αποτελούν μέρος των εκθέσεων, χωριστών λογαριασμών και άλλων στοιχείων που αναφέρονται στα Άρθρα 16-22 του παρόντος Διατάγματος, για λόγους προστασίας του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών.

(2) Κατά την εξέταση αιτήματος που του υποβάλλεται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, ο Επίτροπος αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη του

(α) το βαθμό στον οποίο το σχετικό αίτημα κρίνεται εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό εμπιστευτικότητας των εν λόγω πληροφοριών.

(β) την ανάγκη δημοσιοποίησης πληροφοριών που θα είναι αρκετές για να επιτρέψουν σε άλλους Οργανισμούς και τυχόν ενδιαφερόμενους φορείς την κατανόηση και τον έλεγχο του αξιόπιστου της μεθόδου υπολογισμού των τελών των παρεχόμενων από τους Υπόχρεους Οργανισμούς υπηρεσιών και της σύγκρισής της με τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται από άλλους φορείς στο εσωτερικό και τα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(γ) τη σχετική πρακτική που ακολουθείται από τις αρμόδιες ρυθμιστικές αρχές στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μέρος V – Δημόσιες Διαβουλεύσεις και Συμμόρφωση

Σχέση με άλλες
υποχρεώσεις

25. Εφόσον δεν ορίζεται άλλως, η συμμόρφωση των Υπόχρεων Οργανισμών με τις υποχρεώσεις καταγραφής και δημοσίευσης της μεθοδολογίας καταμερισμού του κόστους που ορίζεται στο άρθρο 8(2)(η) και σύνταξης και δημοσίευσης χωριστών λογαριασμών και πληροφοριών, που ορίζονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος, δεν τους απαλλάσσει από άλλες τυχόν υποχρεώσεις τους για τη σύνταξη και δημοσίευση χωριστών λογαριασμών για μία ή περισσότερες ρυθμιζόμενες δραστηριότητες δυνάμει του Νόμου, των δυνάμει του Νόμου εκδιδόμενων Διαταγμάτων, Αποφάσεων και της άδειας τους.

Λογιστικός έλεγχος

26.(1) Οι χωριστοί λογαριασμοί που συντάσσονται σύμφωνα με το Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος υποβάλλονται σε λογιστικό έλεγχο και έγκριση από ανεξάρτητους ελεγκτές, άλλους από αυτούς που τους έχουν ετοιμάσει, με φροντίδα και δαπάνη του ενδιαφερόμενου Υπόχρεου Οργανισμού, πριν από την υποβολή τους στον Επίτροπο και την έγκρισή τους.

(2) Ο Επίτροπος δημοσιεύει ετησίως στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Δήλωση σχετικά με τη συμμόρφωση του Υπόχρεου Οργανισμού με το Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος.

Ακρόαση από τον
Επίτροπο

27. Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί δύνανται να ζητήσουν ακρόαση από τον Επίτροπο για την ανταλλαγή απόψεων και την παροχή διευκρινίσεων κατά την ετοιμασία των εκθέσεων, χωριστών λογαριασμών και άλλων πληροφοριών που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος.

Δημόσια
διαβούλευση

28. Ο Επίτροπος, δυνάμει του Άρθρου 26 του Νόμου, μπορεί να διενεργήσει Δημόσια Διαβούλευση για οποιοδήποτε από τα θέματα υπολογισμού των τελών παροχής υπηρεσιών ή λογιστικού διαχωρισμού, τα οποία αναφέρονται στις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος, και ιδιαίτερα:

(α) τις λεπτομέρειες ερμηνείας και προσαρμογής στους λογαριασμούς των Υπόχρεων Οργανισμών της μεθόδου LRIC ή άλλων μεθόδων κοστολόγησης και την καταλληλότητα των μεθόδων αυτών για τους σκοπούς του παρόντος Διατάγματος,

(β) το περιεχόμενο και την παρουσίαση των χωριστών λογαριασμών και άλλων πληροφοριών, που οφείλουν να δημοσιεύουν οι Υπόχρεοι Οργανισμοί σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος,

(γ) την αντίστοιχη διεθνή εμπειρία και πρακτική.

Βάρος απόδειξης.

29.(1) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί φέρουν το βάρος της απόδειξης ότι ο υπολογισμός και καθορισμός του κόστους για κάθε προϊόν/υπηρεσία (χονδρική και λιανική) που παρέχουν και περιλαμβάνεται στις Αγορές στις οποίες έχουν οριστεί ως οργανισμοί με Σημαντική Ισχύ και για τις υπηρεσίες και προϊόντα που παρέχουν διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος.

(2) Σε περίπτωση που οι Υπόχρεοι Οργανισμοί αδυνατούν να αποδείξουν, κατά την εύλογη κρίση του Επιτρόπου, ότι ο υπολογισμός και καθορισμός του κόστους προϊόντος/υπηρεσίας που παρέχουν διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος, και με την επιφύλαξη των εξουσιών και υποχρεώσεων του Επιτρόπου σύμφωνα με τα Άρθρα 20 και 23 του Νόμου, ο Επίτροπος δύναται να καθορίσει με Απόφασή του σχετικό πλαίσιο τιμών παροχής υπηρεσιών και προϊόντων των Υπόχρεων Οργανισμών, λαμβάνοντας υπόψη του ιδιαίτερα:

(α) τα στοιχεία που έχουν θέσει στη διάθεσή του οι εν λόγω Υπόχρεοι Οργανισμοί και τα οποία αποδέχεται ο Επίτροπος κατά την εύλογη κρίση του,

(β) επίσημα ή μη, συγκριτικά στοιχεία αντίστοιχων τιμών παροχής υπηρεσιών και προϊόντων από άλλους Οργανισμούς αντίστοιχων δικτύων ή υπηρεσιών στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

(γ) τις τιμές παροχής υπηρεσιών που χρεώνουν οι εν λόγω Υπόχρεοι Οργανισμοί για ανάλογες ή συγκρίσιμες υπηρεσίες ή άλλες υπηρεσίες.

(3) Η Απόφαση του Επιτρόπου που αναφέρεται στο εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου:

(α) καθορίζει το χρονικό διάστημα για το οποίο ισχύει το πλαίσιο τιμών παροχής υπηρεσιών ή προϊόντων στα οποία αναφέρεται,

(β) επιτρέπεται να έχει αναδρομική ισχύ, στον βαθμό που καλύπτει χρονική περίοδο κατά την οποία ίσχυαν ήδη οι σχετικές υποχρεώσεις υπολογισμού και καθορισμού του κόστους παροχής υπηρεσιών από τους Υπόχρεους Οργανισμούς σύμφωνα με το παρόν Διατάγμα και τις οποίες δεν έχουν ικανοποιήσει, εν μέρει ή πλήρως, κατά την εύλογη κρίση του Επιτρόπου.

30.(1) Με την επιφύλαξη των άλλων εξουσιών που το παρέχει ο Νόμος και τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα και Αποφάσεις, ο Επίτροπος δύναται να εκδίδει οποιαδήποτε Διατάγματα ή Αποφάσεις είναι αναγκαία/ες για την πρακτική εφαρμογή του παρόντος Διατάγματος και τη συμμόρφωση των Υπόχρεων Οργανισμών με τις διατάξεις του, και να προβαίνει σε κάθε αναγκαία δημοσίευση για τους ίδιους σκοπούς.

(2) Χωρίς περιορισμό της γενικότητας του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, οι δυνάμει αυτού εξουσίες του Επιτρόπου περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

(α) τη δημοσίευση παρατηρήσεων και συμπερασμάτων ως προς την ανάλυση των χωριστών λογαριασμών και άλλων πληροφοριών που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος,

(β) την έκδοση Απόφασης για τη συγκεκριμένη παρουσίαση και το επί μέρους προαιρετικό ή υποχρεωτικό περιεχόμενο των χωριστών λογαριασμών και άλλων

πληροφοριών που αναφέρονται στο Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος,

(γ) την έκδοση Απόφασης για τον υπολογισμό της απόδοσης κεφαλαίου, του λογικού ποσοστού απόδοσης της επένδυσης και τους συντελεστές καταλογισμού των άμεσων, έμμεσων ή/και μη καταλογιστέων στοιχείων κόστους και εσόδων που αναφέρονται στο παρόν Διάταγμα,

(δ) την έκδοση Απόφασης για την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή οποιασδήποτε διατάξεως του παρόντος Διατάγματος εν όψει συγκεκριμένων στοιχείων του δικτύου, του εξοπλισμού, των υπηρεσιών, των οικονομικών στοιχείων και άλλων συγκεκριμένων δεδομένων του Υπόχρεου Οργανισμού,

(ζ) την έκδοση Απόφασης για την προσαρμογή των Παραρτημάτων του παρόντος Διατάγματος στις εξελίξεις της αγοράς ή του ρυθμιστικού πλαισίου, λαμβανομένων υπόψη και των τυχόν σχετικών νομοθετικών ή άλλων κειμένων που μπορεί να υιοθετούνται ή να δημοσιεύονται κατά καιρούς από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή/και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Διατάγματος δεν περιορίζουν οποιαδήποτε αρμοδιότητα και εξουσία του Επιτρόπου, που βασίζεται στον Νόμο ή/και τους δυνάμει του Νόμου εκδιδόμενα Διατάγματα και/ή Αποφάσεις, να παρέμβει στον καθορισμό του πλαισίου των τελών παροχής υπηρεσιών και ή προϊόντων οργανισμών δημοσίων δικτύων, που δεν κατέχουν σημαντική ισχύ στη σχετική αγορά.

Υποχρέωση
Συμμόρφωσης

31.(1) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να συμμορφωθούν με τις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος και να δημοσιεύσουν τους χωριστούς λογαριασμούς και άλλες πληροφορίες που προβλέπονται από το Άρθρο 13 του παρόντος Διατάγματος.

(2) Οι Υπόχρεοι Οργανισμοί οφείλουν να εφαρμόζουν ως έτος αναφοράς για την καταγραφή του τρέχοντος κόστους το ημερολογιακό έτος, ήτοι από την 1ην Ιανουαρίου εκάστου έτους έως την 31ην Δεκεμβρίου αυτού.

Εποπτεία/ Έλεγχος

32.(1) Σκοπός άσκησης εποπτείας και/ή ελέγχου των σχετικών προνοιών του παρόντος Διατάγματος από τον Επίτροπο είναι η διασφάλιση της συμμόρφωσης των Υπόχρεων Οργανισμών με τις υποχρεώσεις για λογιστικό διαχωρισμό και προσανατολισμού των τιμών τους στο κόστος αλλά και για εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού του κόστους και λογιστικού διαχωρισμού κατά τον καλύτερο τρόπο και σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, των Κανονισμών, των Διαταγμάτων και των Αποφάσεων του Επιτρόπου.

Καταγγελίες
Κυρώσεις

και

(2) Καταγγελίες για μη συμμόρφωση των Υπόχρεων Οργανισμών με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το παρόν Διάταγμα υποβάλλονται στο Γραφείο του Επιτρόπου Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων, ο οποίος εξετάζει και δύναται να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις σύμφωνα με το Νόμο και τα σχετικά Διατάγματα ή Αποφάσεις.

Κυρώσεις

(3) Δυνάμει του άρθρου 20(κ) του Νόμου και χωρίς περιορισμό τυχόν αυστηρότερων κυρώσεων που μπορεί να προβλέπει ο Νόμος, τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα, Αποφάσεις ή οι όροι της σχετικής άδειας του Υπόχρεου Οργανισμού, ο Επίτροπος δύναται να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο κατ' εφαρμογή των περί Συλλογής Πληροφοριών και επιβολής Διοικητικού Προστίμου Κανονισμών (ΚΔΠ328/2003) ως αυτοί εκάστοτε ισχύουν, σε κάθε Υπόχρεο Οργανισμό που παραβιάζει οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του, που ορίζονται

στο παρόν Διάταγμα.

Μέρος VI –Τελικές Διατάξεις

Έναρξη Ισχύος

33. Το παρόν Διάταγμα τίθεται σε ισχύ με τη δημοσίευση του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

34. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος Διατάγματος, καταργούνται:

(α) το «περί Υπολογισμού Τελών Διασύνδεσης Διάταγμα του 2005», Κ.Δ.Π.16/2005, και το περί Τροποποίησης του Περί Υπολογισμού Τελών Διασύνδεσης Διατάγματος, Διάταγμα του 2005, Κ.Δ.Π.97/2005,

(β) το «περί Υπολογισμού του κόστους και των τελών για παροχή Αδεσμοποίητης Πρόσβασης στον Τοπικό Βρόχο Διάταγμα του 2005», Κ.Δ.Π.18/2005 και το «περί Τροποποίησης του Περί Υπολογισμού του Κόστους και των Τελών για Παροχή Αδεσμοποίητης Πρόσβασης στον Τοπικό Βρόχο Διατάγματος, Διάταγμα του 2005, Κ.Δ.Π.99/2005», και

(γ) το περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Λογιστικού Διαχωρισμού για Τερματικά Τμήματα Χονδρικών Μισθωμένων Γραμμών, Ζευκτικά Τμήματα Χονδρικών Μισθωμένων Γραμμών και Λιανικές Μισθωμένες Γραμμές έως και 2Mbits, Διάταγμα του 2007, ΚΔΠ144/2007.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
(Άρθρο)

Χονδρικές Υπηρεσίες

Α. ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Κύκλος εργασιών			a1
Μεταβιβαστικές πληρωμές από λιανική πώληση ίδιου Υπόχρεου Οργανισμού ανά κατηγορία			
Μεταβιβαστικές πληρωμές από χονδρικές υπηρεσίες/ προϊόντα ίδιου Υπόχρεου Οργανισμού ανά κατηγορία			
Από άλλους παροχείς ηλεκτρονικών επικοινωνιών συνολικά			
Λειτουργικό κόστος			β1
Απόδοση			$\gamma1 = a1 - \beta1$
Ο υπολογισμός της απόδοσης πρέπει να είναι συνεπής με τη βάση υπολογισμού του κόστους κεφαλαίου.			
Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΦΥΛΛΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Πάγιο ενεργητικό			
Υλικά πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Άυλα πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Επενδύσεις			
Σύνολο παγίου ενεργητικού			a1
Τρέχον ενεργητικό			
Αποθέματα			
Χρεώστες			
Επενδύσεις			
Ρευστά διαθέσιμα στην τράπεζα και στο ταμείο			
Σύνολο τρέχοντος ενεργητικού			β2
Πιστωτές			γ2
Προβλέψεις για υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις			δ2
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\epsilon2 = a2 + \beta2 - \gamma2 - \delta23$
Γ. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ			
	Τρέχον έτος	Προηγούμενο έτος	
Απόδοση			a3
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			β3
Απόδοση μέσου απασχολούμενου κεφαλαίου			$\gamma3 = a3 / \beta3$

Λιανικές Υπηρεσίες

Α. ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Κύκλος εργασιών			α1
Λειτουργικό κόστος			
Λειτουργικό κόστος που αντιστοιχεί ειδικά στο λιανεμπόριο			
Τέλη μεταφοράς			
Προσαρμογές λειτουργικού κόστους			
Συνολικό λειτουργικό κόστος			β1
Απόδοση (εκτός τυχόν εισφορών καθολικής υπηρεσίας)			$\gamma1 = \alpha1 - \beta1$
Εισφορές καθολικής υπηρεσίας από άλλους φορείς εκμετάλλευσης (εάν υπάρχουν)			δ1
Απόδοση (συμπεριλαμβανομένων των εισφορών καθολικής υπηρεσίας, εάν υπάρχουν)			$\epsilon1 = \gamma1 + \delta1$
Ο υπολογισμός της απόδοσης πρέπει να είναι συνεπής με τη βάση υπολογισμού του κόστους κεφαλαίου.			
Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΦΥΛΛΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Πάγιο ενεργητικό			
Υλικά πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Άυλα πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Επενδύσεις			
Σύνολο παγίου ενεργητικού			α2
Τρέχον ενεργητικό			
Αποθέματα			
Χρεώστες			
Επενδύσεις			
Ρευστά διαθέσιμα στην τράπεζα και στο ταμείο			
Σύνολο τρέχοντος ενεργητικού			β2
Πιστωτές			γ2
Προβλέψεις για υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις			δ2
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\epsilon2 = \alpha2 + \beta2 - \gamma2 - \delta2$
Γ. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Απόδοση			α3
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			β3
Απόδοση μέσου απασχολουμένου κεφαλαίου			$\gamma3 = \alpha3 / \beta3$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ
(Άρθρο)

A.	Σταθερές Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες
1	Χονδρικά Προϊόντα /Υπηρεσίες
1.1	Χονδρική Ενοίκιαση Γραμμής (αγορά ¹ 1-2)
1.2	Υπηρεσία Παρακράτησης κλήσεων σε επίπεδο Τοπικής, Απλής, και Διπλής διαβίβασης (αγορά 8)
1.3	Υπηρεσία Τερματισμού κλήσεων σε επίπεδο τοπικού τερματισμού, τερματισμού με απλή διαβίβαση και τερματισμού με διπλή διαβίβαση (αγορά 9)
1.4	Υπηρεσία Διαβιβαστικών υπηρεσιών σε επίπεδο τοπικής, απλής και διπλής διαβίβασης (αγορά 10)
1.5	Τερματικά τμήματα χονδρικών μισθωμένων γραμμών (αγορά 13)
1.6	Ζευκτικά τμήματα χονδρικών μισθωμένων γραμμών (αγορά 14)
2.	Λιανικά Προϊόντα/Υπηρεσίες
2.1	Πρόσβαση στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο PSTN – μηνιαία συνδρομή (αγορά 1-2)
2.2	Κλήσεις από σταθερό σε σταθερό (on-net) (αγορές 3,5)
2.3	Κλήσεις από σταθερό προς διαδίκτυο (on-net) (αγορές 3,5)
2.4	Λιανικές Μισθωμένες γραμμές ανά χωρητικότητα (αγορά 7)
B.	Κινητή
1.	Χονδρικά Προϊόντα /Υπηρεσίες
1.1	Εκκίνηση Κλήσεων σε κινητά δίκτυα –Συνδρομητική Τηλεφωνία (αγορά 15)
1.2	Εκκίνηση Κλήσεων σε κινητά δίκτυα-Προπληρωμένη Τηλεφωνία (αγορά 15)
1.3	Εθνική Περιαγωγή (αγορά 15)
1.4	Τερματισμός κλήσεων σε κινητά δίκτυα (αγορά 16)
Γ.	Ευρυζωνικά
1.	Χονδρικά Προϊόντα /Υπηρεσίες
1.1	Αδεσμοποίητη Πρόσβαση στον Τοπικό Βρόχο(αγορά 11)
1.2	Υπηρεσία ευρυζωνικής πρόσβασης μέσω Bitstream με ATM πρόσβαση (αγορά 12)
1.3	Υπηρεσία ευρυζωνικής πρόσβασης μέσω Bitstream με IP πρόσβαση (αγορά 12)
2.	Λιανικά Προϊόντα/Υπηρεσίες
2.1	Υπηρεσία ευρυζωνικής πρόσβασης i-choice (αγορά 12)

¹ Σύσταση της Επιτροπής, της 11^{ης} Φεβρουαρίου 2003, για τις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών που επιδέχονται εκ των προτέρων ρύθμιση σύμφωνα με την Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 114 της 8/05/2003 σελ. 45), και την Απολογική Έκθεση της πιο πάνω Σύστασης των σχετικών Αγορών, της 11^{ης} Φεβρουαρίου 2003.